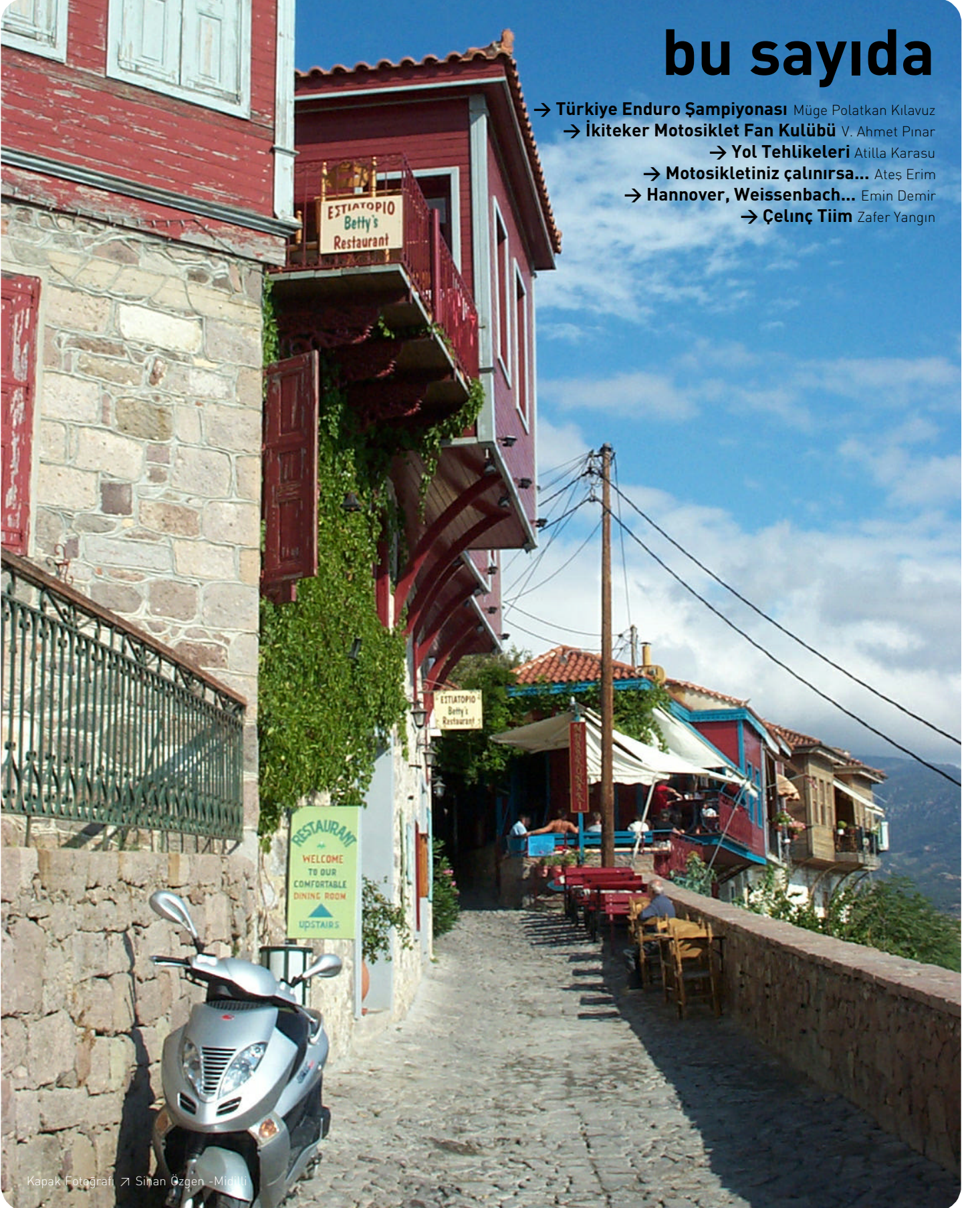

İKİTEKER

İKİTEKER.ORG | MOTOSİKLET E-ZİNE | PARA İLE SATILMAZ | AYDA BİR YAYINLANIR | ARALIK 2003 | SAYI 12

bu sayıda

- Türkiye Enduro Şampiyonası Müge Polatkan Kılavuz
- İkiteker Motosiklet Fan Kulübü V. Ahmet Pınar
  - Yol Tehlikeleri Atilla Karasu
- Motosikletiniz çalınırsa... Ateş Erim
- Hannover, Weissenbach... Emin Demir
  - Çelince Tiim Zafer Yangın

Kısa Kısa

İkiter Ormanı hayata geçti

"İkiter Ağaç Dikme Senliği" 15 Kasım 2003 Cumartesi günü Kermerburgaz Akpınar Köyü yakınlarında yapıldı. Önümüzdeki yıllarda ormanımızda kamp yapabilmek dileğiyle... **İKİTER**
(Fotoğraflar: Hamdi Yavuz)

Rossi'den muhteşem final

Sezonun bitmesine iki yarış kala şampiyonluğu garantileyen ancak son yarışa kadar hiç hız kesmeden yarışan "Doktor" Valentino Rossi, son yarış olan İspanya'nın Valencia kentinde yapılan yarışta da rahat bir şekilde kazanarak sezona noktayı koydu. Bu sonuçta Honda markalarda şampiyonluğunu ve Repsol Honda Takımı da takımlar sıralamasında şampiyonluğunu ilan ettiler. Yarışa pole pozisyonunda başlayan Rossi, startta Loris, Capirossi'ye geçildi ama bir kaç tur sonra liderliğe oturdu.

Yarışın 10. turuna kadar lider giden Rossi, arkasından gelen ve hızla üst sıralara tırmanan Sete Gibernau'ya geçildi. Fakat bir tur sonra tekrar liderliği geri alan Rossi bundan sonra da rahat bir tempoda yarışarak yarışı kazandı.

Sete Gibernau bir süre Rossi'yi yakından takip ettiyse de bir süre sonra, Rossi'nin temposuna ayak uyduramadı ve aradaki farkın açılmasına engel olamadı. Şunu da belirtmek gerekir ki, bu sezon Rossi'yi en çok zorlayan pilot Gibernau oldu.

Toplam 4 yarış kazanan ve Sezonun 3. yarışı olan Bachelona GP'si dışındaki bütün yarışlardan puan almasını bilen Gibernau şampiyonayı ikinci sırada tamamladı.

Gibernau'nun arkasından yarışı üçüncü sırada bitiren Capirossi ise startta yaptığı iyi çıkışın devamını getiremedi ve önce Rossi'ye ardından da Gibernau'ya geçildi. Bunun yanında MotoGP'deki ilk senesi olmasına ve tecrübesiz pilotlarına rağmen Ducati Takımı markalar şampiyonasında ikinci sırada yer alırken, Ducati Marlboro Takımı da takımlar sıralamasında üçüncü olarak gelecekte ne kadar mücadeleci olabileceğine dair sinyaller verdi. Takımın diğer pilotu Troy Bayliss ise yarışı yedinci sırada bitirdi.

Yarışı dördüncü sırada bitiren Max Biaggi ise bu sezon pek iyi geçmedi. Bu sene sadece iki yarış kazabilen Biaggi yine de istikrarlı bir performans göstererek sezonu üçüncü sırada bitirdi. Takım arkadaşları olan Thoru Ukawa ise pek iyi bir performans sergileyemedi. Takımlar sıralamasında da Camel Pramac-Pons Honda takımı şampiyona ikincisi oldu.

Şampiyonaya bu sene katılan markalardan biri olan Kawasaki ise beklenen başarıyı gösteremedi. Aslında çok iyi yol motorları üreten bir marka olan Kawasaki, tamamen konsept motorlardan oluşan MotoGP'de beklediği başarıyı elde edemedi fakat takım yetkilileri, geliştirme çalışmalarının devam ettiğini ve seneye daha mücadeleci olabileceklerini umduklarını belirttiler. Kawasaki, hem Takımlar, hem de Markalar Sıralaması'nda en sonda yer alıyor.

250 CC'DE BÜYÜK ÇEKİŞME

MotoGP de bunlar oladursun, esas büyük çekişme 250 cc. klasmanında yaşandı. Şampiyonun son yarışa kadar belli olmadığı bu klasmanda şampiyonluk için çekişen isimler, Manuel Poggiali, Roberto Rolfo ve Toni Elias'dı. Yarışı kazanan isim Fransız Randy De Puniet oldu ancak Poggiali, üçüncü olarak gereken puanları topladı ve 250 cc. klasmanında şampiyon oldu. Yarışı 7. sırada bitiren Roberto Rolfo ise şampiyona ikincisi olarak sezona noktayı koydu.

Toni Elias ise yarışı ikinci sırada bitirdi ancak bu da yeterli olmadı ve şampiyona üçüncülüğüyle yetinmek zorunda kaldı. Şampiyonayı 4. sırada bitiren isim ise Randy De Puniet oldu. 250 cc de markalarda ise Aprilia sezonu domine eden isim oldu. En yakın rakibi Honda'nın 138 puan önünde rahat bir biçimde markalar şampiyonu olan Aprilia, MotoGP klasmanında ise Yamaha'nın ardından 4. sırada yer aldı.

125 cc. klasmanında ise şampiyon, sezonun bitmesine iki yarış kala belli olmuştu. Son iki yarışta puan alamayan Daniel Pedrosa 125 cc. deşampiyon oldu. Bu klasmanda da yine Aprilia açık farkla Markalar Şampiyonu oldu. **İKİTER**

Haber Türkiye

Enduro Şampiyonası

Bodrum Yarışı

Bodrum yolculuğumuz 7 Kasım 2003 Cuma günü saat 19:30'da Erdoğan – Ferya Yıldırım çifti ile birlikte başladı. Otobanda Selçuk'a 10km kala Sevgili Erdoğan'ın motorundaki şarj problemi nedeniyle durduk. Bir müddet düşündükten sonra Selçuk'a gidip tamir ettirme olasılığı üzerine, sağ şeritte, motosikletin farları sönmük, biz önde onlar arkada devam ettik. Tabiki o saatte elektrikçi bulmak çok zor oldu. Sanayi sitesinde bir elektrikçi dükkânının komşusu dükkân sahibini evden alıp geldi. Akü şarja kondu ama problem çözülmedi. Bunun üzerine ani bir kararla Erdoğan ve Serhat'ın İzmir'e geri dönüp başka motosiklet alıp yola devam etme kararı aldık. Ferya ve ben Selçuk'daki Pinar Otel'de bekleyecektik. Uzun bekleme sonrası saat 00:30 gibi gelebildiler. Neyse tekrar yola koyulduk. Tabi ki acıkmıştık ve Ortaklar'da yemek molası verdik. Milas'a kadar her şey güzeldi. Milas'da yine Sevgili Erdoğan motosikletin yağını kontrol etmek istedi ve yağ kontrol camını boyalı olduğu için kazırken içine kaçırdı. Bundan sonrasını anlatmayayım isterseniz. Büyük mücadele sonucu problemi çözüp tekrar yola çıktığımızda saat kaçtı bilmiyorum ama Bodrum'a vardığımızda saat 04:30'du.

Ertesi günü saat 10:00'da kalkıp kahvaltıdan sonra doğru parkura yol aldık. Hava inanılmaz güzeldi. Üzerimizde tışörtler vardı. Parkurda Türkiye'nin her yerinden gelen yarışçılar antreman yapıyorlardı. İnanılmaz kalabalıktı. Parkur çok güzel hazırlanmıştı. EMOK çadırını açmış, Emok Başkanı Cihangir F.Ünal, Başkan Yrd. Levent Fırat, Sayman Emre Odabaşı ve Diğer Yön.Kurulu üyeleri, üyeler oradaydı ve bir sürü promosyonlar dağıtıyordu. Levent Fırat ve Emre Odabaşı aynı zamanda yarışıyorlardı. Biz EMK olarak görevli olduğumuz için çadır vs. açamamıştık. Saat 15:30'da parkurdan ayrılıp Teknik Kontrolün yapılacağı Belediye Meydanına doğru yol aldık. Meydan sahilde. Yerel halk oluca ilgili. TMF Başkanı Sn.Yunus Uçar, TMF Teknik Başkanı Sn.Süleyman Memnun, TMF İdari Başkanı Sn.Hamit Abbasoğlu da oradaydılar. Teknik kontrol sonrası birifing Defli Otel'de saat 18:00'deydi. Bizim İzmir grubu birifing yetişmişti. Otel çok güzel hazırlanmıştı. Birifing mükemmeldi. İnanılmaz sayıda kupa ve plaket vardı. Kalabalık salona sığamamıştı. Birifing sonrası kokteylinde herkes birbiriyle kaynaşmıştı. Tüm yarışçılar, görevliler, organizasyon komite üyeleri, Kulüp üyeleri ve İstanbul, İzmir, Antalya, Ankara, Fethiye ve birçok yerden gelen izleyiciler bir aradaydı ve bu kadar kalabalık salona sığamamış bahçeye doluşmuştu. Tabi ertesi günün heyecanıyla yarışçılar istirahatete çekildi. Bizler ne mi yaptık. Artık onu da anlatmayayım.

Evet heyecanlı günün sabahı erken başladı. Saat 09:00'da magazin startı Merkez'den verildi. Yarışçılar kalabalık izleyici ve alkışın tadını ala ala yarış parkuruna yol aldılar.

Yarışın startı saat 10:00'da verildi. 1. Etapın sonunda sonuçlar bilgi işlemdeki problem nedeniyle geç yayınlandı. Ancak diğer etaplarda sorun giderilmişti ve etap bitiminden 10 dakika sonra sonuçlar yayınlanıyordu. Her etap sonucunda start sıralaması bir önceki etap sonucuna göre verildi.

- 1 Etap sorunsuz sonuçlandı.
- 2.Etap başlangıcında ATV ile yarışan 32 no'lu Turgut Günder düştü ve kaburgalarında oluşan kırıklar nedeniyle yarışa devam edemedi ve Abandone oldu.
- 2.Etap ve 3. Etaplarda sorun yaşanmadı.
- 4.Etap'ta 13 no'lu yarışçı Zeki Başaran düşerek zaman kaybetti.
- 5.Etap'da ise Amatör kategoride yarışan sürpriz isim Fethiye'den Alaattin Yılmaz düşerek kolunu kırmasına rağmen yarışı bitirdi.

Genel Klasman birincisi Amatör kategorisinde Fethiye'den yarışan

Genel Klasman Sonuçları

S. no	M. no	Yarışmacı	Kategori	Marka	Toplam zaman
1	19	SEZGİN ÜNAL	2	HONDA	00:57:35
2	1	ŞAKİR ŞENKALAYCI	2	KTM	00:59:06
3	7	CANER KAYA	3	HUSABERG	01:01:31
4	2	YILMAZ AKBAS	1	HONDA	01:01:36
5	5	EMRE ODABAŞI	3	KTM	01:03:36

S. no	M. no	Yarışmacı	Kategori	Marka	Toplam zaman
1	2	YILMAZ AKBAS	1	HONDA	01:01:36
2	21	AYDIN AYYILDIZ	1	YAMAHA	01:12:00
3	14	MEHMET GÜNGÖR	1	HUSQVANA	01:14:02
1	19	SEZGİN ÜNAL	2	HONDA	00:57:35
2	1	ŞAKİR ŞENKALAYCI	2	KTM	00:59:06
3	15	SERVET ÇELİK	2	KAWASAKI	01:03:51
4	4	KAMİL TUNCER	2	YAMAHA	01:03:54
5	10	HÜSEYİN NEZİROĞLU	2	YAMAHA	01:05:18
6	6	FIRAT ŞAHİN	2	KTM	01:05:19
7	16	BURAK GÜZELOĞLU	2	HONDA	01:05:55
8	9	MURAT KORKMAZ	2	YAMAHA	01:07:03
9	11	NEDİM FİNANSER	2	HUSABERG	01:07:56
10	20	KEMAL AKA	2	HONDA	01:09:14
11	18	HAMİT ABBASOĞLU	2	HUSABERG	01:11:28
12	12	LEVENT FIRAT	2	SUZUKİ	01:11:40
13	8	G. HAKAN SAVAŞER	2	KTM	01:13:54

1	7	CANER KAYA	3	HUSABERG	01:01:31
2	5	EMRE ODABAŞI	3	KTM	01:03:36
3	3	KEMAL KANTAR	3	HONDA	01:05:08
4	17	CEVDET KAYA	3	YAMAHA	01:08:02
5	13	ZEKİ BAŞARAN	3	HUSABERG	01:13:19
6	22	SITKI TUĞCU	3	HONDA	01:25:12

1	31	ALİ UZUNEKİM	ATV	YAMAHA	01:21:16
2	30	CAN EVREN	ATV	SUZUKİ	01:22:10
3	32	TURGUT GÜNDER	ATV	YAMAHA	00:00:00

Amatör Genel Klasman

1	25	HASAN ENÇ	AMATÖR	SUZUKİ	01:05:56
2	23	HALİL KUŞ	AMATÖR	HONDA	01:06:57
3	24	ALAATTİN YILMAZ	AMATÖR	KTM	01:08:40
4	28	EYÜP MURAT	AMATÖR	HONDA	01:09:49
5	29	MUSTAFA DINAMİT	AMATÖR	KTM	01:09:56
6	27	HALİT KAVUK	AMATÖR	YAMAHA	01:11:53
7	26	NURETTİN İŞLETİCİ	AMATÖR	YAMAHA	01:15:04

Sezgin Ünal birinci oldu. Daha önceki yıllarda da başarılı bir yarışçı olan Sezgin Ünal ayakındaki kırık nedeniyle 2003 sezonunda Şampiyona'da yarışamamıştı. Ancak anlaşılan önümüzdeki yıl Enduro Şampiyonası'nda sürpriz isimler göreceğiz.

Amatör kategorisi Bodrum Motosiklet Kulübü'nün şampiyonayı takip edemeyen ayrıca da amatör yarışçılara fırsat verilmesi için düşünülmüş ve ilk kez uygulanmıştır. Bir anlamda Mahalli kategori olarak bakılması gerekliydi.

Bu kategoride 7 yarışçı vardı. Hepside oldukça başarılıydılar. İlk kez uygulanması nedeniyle kategorilerinde bazı hatalar yapılmıştı. Ancak kupa töreni sonunda hatalar giderilerek hak eden yarışçılar kupalarını almıştı.

Tüm Yarışçılar çok centilmence yarışmış, organizasyona ellerinden gelen yardımda bulunmuştur.

Organizasyon için çok çalışan Bodrum Motosiklet Kulübü'ne teşekkürlerimizi borç biliyoruz.

Ayrıca görevliler olarak yarışçılara da şükranlarımızı sunuyoruz.

İKİTEKER

→ Müge Polatkan Kılavuz / İzmir / Kasım 2003

Haber İkiteker Motosiklet Fan Kulübü Kuruldu

Bu gurup 1999 yılından bu yana birlikte olan kişilerin oluşturduğu, zamanla da yeni üyelerin katılımıyla büyüyerek gelişen MOTOSİKLET SEVER TOPLULUĞUDUR.

İKİTEKER MOTOSİKLET FAN KULÜBÜ'nde, her türden motosiklet kullanan üyelerle beraber, henüz motosiklet sahibi olmayan ama motosiklete gönül vermiş kişiler de üyedir.

Üyelerinin çoğunluğu İstanbul'dan olmasına rağmen, Türkiye'nin her yerinden hatta yurt dışından üye katılımcıları vardır.

Motosiklet kullanıcı olan üyeler trafik kurallarına uyar, mutlak korumalı giysiler giyer ve kask takarlar.

Başlıca amacı;

Motosikleti sevdirecek, toplumda MOTOSİKLET KÜLTÜRÜ oluşturmaya çalışmaktır.

Motosiklette cinsi ve model farkı gözetmeksizin bir arada olan MOTOSİKLETSEVERLERİN birbirleri arasındaki uyumu, dostluğu ve dayanışmayı yaratmaya çalışır.

Ayrıca, Türk toplumunun diğer üyelerine MOTOSİKLET olgusunu anlatarak, MOTOSİKLET kültürünü yerleştirmeye çalışır.

MOTOSİKLET kullanım alışkanlığının artmasının başlıca yararları şöyle sıralanabilir;

- Trafikte daha az yer işgal ederek, trafikte rahatlama yaratma,
- Trafiğe otopark sorununda yardımcı/çözüm olması.
- Daha az yakıt kullanarak ülke ekonomisine katkısı,
- Ağırılığı sebebiyle yollara daha az hasar vermesi,
- 4 tekerlere karşın çevreyi çok daha az kirletmesidir.

İKİTEKER MOTOSİKLET FAN KULÜBÜ bu çalışmalarını AMATÖR-CE sürdüren bir guruptur.

İKİTEKER MOTOSİKLET FAN KULÜBÜ üyeleri; genel haberleşmeyi İnternet üzerinden, gurup mesaj listesi aracılığı ile yaparlar. Üyeler, mesaj listesini geneli ilgilendirmeyen, reklam, tanıtım ve özel sohbet amaçlı kullanılamazlar.

Üyeler buldukları şehirlerde, haftada bir gün toplanırlar. İstanbul toplantıları; şehrin büyük ve kalabalık olması sebebiyle, Anadolu ve Avrupa yakasında dönüşümlü olarak her hafta salı günü yapılır.

Bu toplantılarda guruba yeni katılanlar, eski üyelerle tanışır ve

kaynaşır. Üyeler birbirleriyle bilgi alış verişinde bulunur, sohbet eder.

Guruplar halinde geziler organize edilir. Bu geziler gününbirlik olabileceği gibi, çadır yada otel konaklamalı, kamplı gezilerde olabilmektedir. Gezilerde doğa ve çevre koruma bilinci ön plandadır.

Farklı bölgelere gezi düzenlediklerinde, yol boyunca geçtikleri yerleşim merkezlerindeki üye dostları ile selamlaşır ve gezi düzenledikleri bölgedeki gurup üyeler sayesinde yabancılik çekmeden gezi ve organizasyonlarını sürdürebilirler.

İKİTEKER MOTOSİKLET FAN KULÜBÜ üyeleri; Kütahya'da her yıl EMOK (Enduro Motosiklet Kulübü) tarafından organizasyonu yapılan, geleneksel "Motosiklet Festivali" düzenlemesine katkıda bulunur. Üyeleri festivale katılırlar.

Gezi ve Festival organizasyonları sırasında, bölgedeki köyler ve bu köylerde bulunan okullara yardım kampanyaları düzenler ya da düzenlenmiş olan kampanyalarına, yoğun katkıda bulunurlar.

Ayrıca, diğer Motosiklet kulüp, dernek ve guruplarıyla dostluklarını arttırarak sürdürürler.

Türkiye'de bir ilk başarılararak; Tema ve Orman Bölge Müdürlüğü ile anlaşılıp, İKİTEKER MOTOSİKLET FAN KULÜBÜ "HATIRA ORMANI"ni oluşturulmuştur. 1500 ağaçlık bu orman, üyelerin doğaya duyarlılığının göstergesidir.

İKİTEKER MOTOSİKLET FAN KULÜBÜ bundan sonraki dönemlerde de üyelerini ve faaliyetlerini arttırarak yoluna devam edecektir.

İKİTEKER

Saygılarımızla...

→ V.Ahmet Pınar / İstanbul / Kasım 2003

www.ikiteker.org

Deneyim Yol Tehlikeleri

Motorsikletli yaşamımın, bana sonucu mutlak ağır hasarlı olacak bir yolculuğunu geçen Cuma akşamı Kıbrıs'ta yaşadım. Allaha şükür, hasarsız atlattığım kaza tehlikesini ve irdelediğim sonuçlarını yazmaya çalışacağım bugün.

Geçen Cuma, 19:00 uçağı ile Ada'dan ayrılacak misafirlerimi yolcu etmek için Ercan havaalanına gittim.. Ercan-Güzelyurt yaklaşık 50 Km... Dönüşteyim ve artık hava tam kararımış, hafif bir akşam serinliğinin artık yavaş yavaş kendini hissettirmesi ve mükemmel yol koşullarında müthiş keyifle sürüyorum. Güzelyurt'a 10 Km. kala Serhatköy adlı bir yerleşim var. Süratim 100km civarında. Ancak her yerleşime girişimde yaptığım üzere süratimi biraz düşürüyorum. Yaklaşık 100m. ilerde, Serhatköy'ün ana yola bağlantı yoluna bir araç yanaşır ve duruyor. Dönüş istikameti belli değil ama belli ki ana yola çıkacak. İhtimal benim ve karşıdan gelmekte olan aracın geçmesini beklemekte. Yine, aynı bu şekilde, ana yola bir araç çıkışı ihtimallerinde hep yaptığım üzere hızımı biraz daha düşürüyorum. 80'lerde gidiyorum. Karşıdan gelen araç yol ayrımını ve beni geçip gidiyor. Benim yol ayrımına mesafem 25-30 metre ve korktuğum başıma geliyor! Araç sağa dönüş sinyali vererek yola çıkıyor, aman Allahım!.. Araba hemen 20 metre önümde, çarpışma kaçınılmaz. Hiç ummadığım bir şekilde, paniğe kapılmıyorum. Gayet soğukkanlı bir şekilde, kaçınılmaz olan çarpışmadan, en az hasarla çıkmak için aracın neresine ve nasıl yapışmam gerektiğinin hesaplarını yapıyorum... Durmam olanaksız, ancak her iki freni de tam sıkıyorum. Arka kilitliyor, motor sola kaymaya başlarken istikameti de hafif sağa dönüyor... Bu arada araç, nihayet beni göreyerek tam şeritin ortasında, yan olarak duruyor... Karşıdan gelen yok, ancak, diğer şerite geçebilecek mesafe de yok. Artık 3-5 metre kalmış. Motorun zaten sağa dönmeye başlaması, ön tekerleğin nasılsa kilitlememesi ve en önemlisi beynin vücudu dengeyi sağlamaya zorlaması ile bilinçaltı yapılan vücut hareketleri ile motoru artık iyice azalmış olan sürati ile, aracın hemen önünü sıyrarak geçiyorum. Süratin yavaşlaması ile arkayı bırakıyorum... ama o da ne? Bu kadar az süratte bile ciddi bir yalpalama... Zor zaptederek, aracı 10 m. ilerisinde ancak durabiliyorum. Başlangıçta, arka kilitleyip kayma başlayınca, panikle freni bıraksam, motoru ve kendimi artık tutmamın mümkün olmadığını yaşayarak görüyorum. Hemen şeridime geçip emniyetle park ediyorum, ve geriye aracın yanına geli-

yorum.. Araç hala yol ortasında def gibi gerili. Direksiyonda yaşlı bir adam, yanında ihtimal karısı ve arkada bir kız çocuğu. Gözler dışarı fırlamış ve müthiş bir panik ve strese içindeler. Korku dolu üç çift göz bana kilitlenmiş. Herhalde bu korkunun sebebi, çok ciddi sonuçlu bir kazaya sebep olmak üzere olmaları ve mutlak hatalı oldukları bir durumda benim onlara nasıl bir tepki göstereceğimin stresi... Ama hayret!.. Ben başlangıçtan beri çok sakinim. Müthiş korku yaşayan bu insanların bakışlarını da görünce, tepki göstermekten vazgeçiyorum:

— "Napan dayı, az daha götürüyordun beni???..." (Evet !... Ben soruyorum. Bu insanların şiveleri müthiş güzel.. Bilerek onlar gibi konuşuyorum :)

— "Nedeceyiik şimdi beyim!.. Olmuştur bir hataa... Çok özür dile-riiim!..

— Hele önce arabayı al geriye dayı... Biri gelip giydirecek şimdi sana...

— Alayım beyiiii... Sen nassın?... Yoktur, şükür bişeycikleriiiiin?

— Bişeyim yok, ama, lütfen çok dikkatli ol... Farkındasın herhalde çok ciddi bir tehlike atlattım?..

— Bilmem mi beyim... N'olur bakman kusurumaaa?

— Tamam dayı... Hadi hoşça kal!..

Oradan ayrılıyorum... Kalan on kilometreyi belki on beş dakikada gidiyorum... Yaşadığım tehlikenin boyutlarının muhasebesi, bilinçaltı süratimi daha da azaltmama sebep oluyor.

Çıkardığım sonuçlar:

1. Kesinlikle bilgilendirme yazıları çok faydalı... Aylarca önce yazılan "fren yapma üzerine" konulu yazıyı iyi okuduğum ve aklıma yazdığım için, kilitli arka frenin bırakılması, çok daha tehlikeli yüksek düşmeye sebep olur..." sonucu, olayın her anında, aklımdan çıkmadı ve belki de kaçınılmaz sondan bu sayede kurtuldum.

2. Nasıl becerecekseniz (ben nasıl becerdim, kesinlikle bilmiyorum) soğukkanlılığınızı kaybetmeyeceksiniz, paniğe kapılmayacaksınız.

3. Her yerleşime girişte ve ek olarak yola çıkmaya hazırlanan bir araç gördüğünüzde hız azaltacaksınız ve çok dikkatli olacaksınız!

İKİTEKER

→Atilla Karasu / Güzelyurt / Ağstos 2002

Deneyim Motosikletiniz Çalınırsa...

Sabah her zamanki gibi 07:30'da evden çıktım, aşağıya indim. Otoparkta benim Kuduz(AT) ve İdil'in Sıdika'sı (Titan hani şu bü-yüyünce TA olacak olan) yan yana dururlar. Sıdika pek kullanılmadığından hep üstü örtülüdür ve her iki motor da kalın ve sağlam (!) birer kabloyla yakındaki bir ağaca bağlıdır. Ayrıca Sıdika'nın ön diskinde bir de disk kilidi vardır.

Neyse uzatmayayım, uyku sersemi Kuduz'un topcase'ini takarken ortalıkta bir tuhaflik sezdim (sezgilerim de kuvvetlidir hani). Biraz daha dikkatli bakınca olayı neredeyse kavrar gibi oldum. Evet Sıdika'nın örtüsü her zamanki yerindeydi, disk kilidini de görebiliyordum, bağladığım kablonun da "bir kısmını" görebiliyordum. Ama hala bir tuhaflik vardı. Kaldırıp örtünün altına bakmamla olayı kavradım. Sıdika yok. Bakmayın şimdi böyle sululuk yaptığımıza. O an beynimden vurulmuş gibi oldum. Taniyanlar bilir. En büyük korkum motorun çalınmasıydı. Ve işte şimdi korkum gerçek olmuştu. Bir an ne yapacağımı şaşırđım. Çok ciddi olarak önce inanmadım. Hakikaten yerdeki örtünün altına falan baktım şaşkınlıktan. Neyse çıktım eve, hemen 155'i aradım. Son derece kibar ve ilgili davran-dılar. Her şeyden önce "geçmiş olsun" dediler, valla çok şaşırđım. Sonra bağlı olduğum karakolun telefonunu verip anons edecekle-

rini fakat önce karakola telefonla şifahen bildirmemi, sonra da karakola şahsen başvurmam gerektiğini söylediler. Karakola telefon ettim. Motorum çalındı dedim. "Honda mı?" dediler. "Nasıl ya" oldum. Sonra da dedim ki, çok Titan var ya ondan herhalde. Gittim karakola. Anaaaaa o da ne. Bizim Sıdika orada. Gövdesinden sarkan kesilmiş kabloyla, hani köpekler tasmasını koparıp kaçır sonra da sahibi yanına gidince boynunda tasmanın kalan parçasıyla mahçup mahçup sahibine bakar ya. Aha Sıdika da aynı durumda öylece bekliyordu. Gittim yanına sevdim okşadım, gönlünü aldım. Sonra karakolda işlemleri hallettim. Karakolda da son derece iyi davran-dılar ve yardımcı oldular.

Şimdi biraz da teknik detay vereyim:

Motorun ön diskinde Cryptonite marka disk kilidi vardı. En çok da ona güveniyordum. Adamlar kilidi parça parça etmişler. Diskte falan da hiç hasar yok. Kendi direksiyon kilidi vardı. Zaten pek sağlam birşey değilmiş. Onu da parçalamışlar. Bir de markasını hatırlayamadığım bir çelik kablo ile gövdesinden ağaca bağlamıştım. O kablo da 1.5-2 cm çapında son derece sağlam görünen bir kabloydu. Ama onu da peynir gibi kesmişler. Çünkü kablonun esas kalınlığını oluşturan şey üzerindeki plastik kaplamasıymış meğer. Bilgi açısından yazıyorum. Bu kabloları Motosa satıyordu (Motosa'nın bir günahı yok tabii ki) ve Çin veya Taiwan malıydı. Cryptonite disk kilidinden daha ucuz bir fiyata 2m. kabloyla birlikte ucunda kendi disk kilidi olan bu kabloyu almıştım. Şimdi ucuz etin yahnisi diyeceğim ama Cryptonite'in durumu da ortada... Durumları mı desem yoksa. Üç parça olmuş da...

Neyse amcalar üç kilidi de kırdıktan sonra motoru ordan almışlar, yokuş aşağı 5-6 sokak öteye götürmüşler. Çalıştırabilmek için ön tarafa giden kablo demetini kesmişler. Düz kontak durumları. Sonra nedense fazla uğraşmadan bırakıp kaçmışlar. Polister de durumdan şüphelenip karakola çektirmişler (neyse ki). Ben Sıdika'yı aldıktan sonra kesilen kabloları onardım. Yaklaşık 12-13 adet kablo. Bayağı bir uğraştırdı ama olsun. Sıdika kollarımdaydı ya. Çalıştırdım. Tam bindim üzerine gidiyordum ki ana o da ne? Arkayı göremiyorum. Arkayı da çalmışlar. Bunu da anında çözdüm tabii. Aynaları çalmışlaaar. Ya Titan'ın aynaları 3-5 milyonluk birşey. Neyse buna da şükür deyip geldim işe.

Yanlız arkadaşlar son derece tehlikeli olmasına rağmen, aynasız motor kullanmak çok keyifli birşeymiş. Arkada neler olup bittiğiyle hic ilgilenmeden ohhh ne rahat. Bir de Titan pek keyifli bir motor.

Çok hafif, çok ufak ve en güzeli ne biliyormusunuz? Önden rüzgar alıyor. Motor gibi motor yani. Haa bir de Motor İsviçre Sigorta'dan (Şahin Şair) sigortalıydı. Sabahın köründe "ciyaakkkk" şeklinde hemen Şahin'i aradım. Sağolsun Şahin de çok ilgilendi, beni sakinleştirdi. Yapmam gerekenleri anlattı.

Son Söz: Kilide milide güvenmeyin. Motora elektrik verin, köpek alın, eve çıkartın. Ya da sigorta yaptirin. Sabah motoru yerinde goremedigimde ilk aklıma gelen sey iyi ki sigortasi var ve iyi ki Şahin'e sigortalatmışım oldu. İKITEKER

→ Ateş Erim / İstanbul

Yukarıdaki yazı, yazarın posta@ikiteker.org'a attığı bir mail'den alınmıştır.

Gezi Hannover Weissenbach am Attersee 3000km

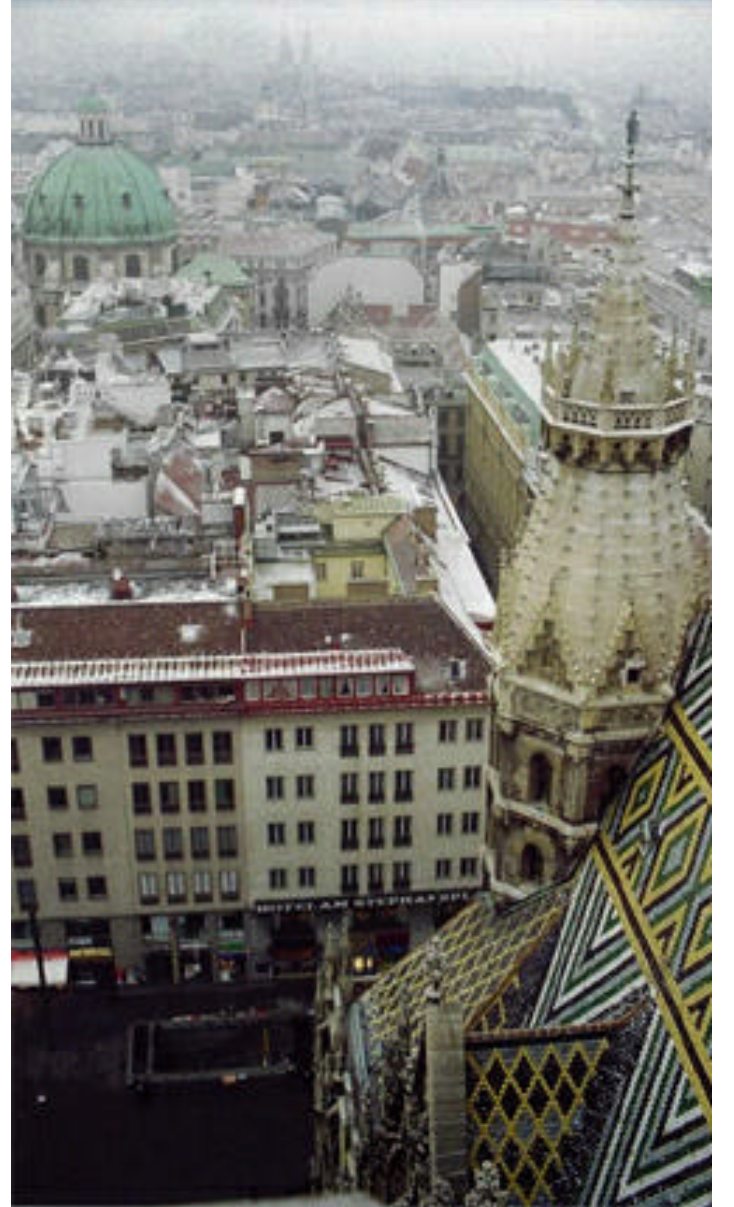
Yaklaşık 20 günlük Viyana tatilinden henüz dün gece döndüm. Günlerimin geneli Viyana da geçti. Sadece yukarı Avusturya da Salzburg yakınlarındaki bir göle kamp yapmak amacıyla Viyana'dan çıktık. Viyana için bir şey söylememe gerek yok. Büyük şehir havasını hemen alıyor insan, her taraf tarihi bir şeylerle dolu ve çok bakımlı. Kuşkusuz ne havası ne suyu çekiyor bilmem ne kadar turisti, tarihine verdiği önem, temizliği ve bir de Tuna nehri. Hannover'de yaşadığım için sıkıntı bastı sabah sabah. Ama ya Berlin'e ya da Viyana'ya yerleşmek boyun borcum olsun.

Eğer ki Avusturya'lara kadar gelip de bir yerlerde kamp yapayım, keyif alayım diyen olursa, Weissenbach am Attersee gördüğüm en güzel kamp yeri. Hele bir motosikletli için. Etrafta çok hoş yollar, sapaklar, göller var. Ama bu Attersee'nin suyunun rengi akdeniz gibi. Çok özlemişim akdenizi belki de abartıp benzetiyorum, yok sahiden çok açık, mavi kimi yerleri. Kamp için aldığım deli gibi kalın bilmem ne Tibet yaylalarına dayanacak uyku tulumu tabii ki çok kalın geldi. Ve arada bir üzerimi açıp ter yapan havayı kovmam gerekti, deli gibi yağın bir günlük yağmura rağmen. Kamp için buradaki sosyalist gençlik adlı bir kulübün kamp yerini seçtik. Bakmayın adına, buradaki sosyalistler bizdekilerden çok farklı, yani kimse kimseyle didişmiyor. Her tarafta Ernesto "Che" Guavera'nin resimleri var. Adresi <http://www.europacamp.at>; kampın genel görünüşü ile ilgili bir güzel fotolar ve diğer yararlı bir şeyler bu adreste var. Yönetimdekiler şeker insanlar, fiyatlar da bu sitede.

Yaklaşık olarak 3200 km. yol yaptım. Büyük bir sorun yaşamadım. Ama gel gör ki her türlü ihtimale karşı burada ADAC denilen bir şirketin yolda kalmalarda yaptığı servis yardımı mevcut. Sanırım bu sistem Türkiye'de de oturtulmaya çalışılıyor (emin değilim)... Üye olup yıllık bir meblağ veriyorsunuz şirkete ve herhangi bir yerde yolda kaldıysanız telefon açıyorsunuz, maksimum yarım saatte yanınıza geliniyor. Eğer orada yapılabilecek gibi ise arıza gideriliyor, yoksa aracınız istediğiniz yere bırakılıyor (taa oturduğunuz şehire bile). Sizin de yol masraflarınız karşılanarak istediğiniz yere götürülüyorsunuz. Bunun Avrupa'yi kapsayan seçeneği de var, biraz daha yüksek fiyata tabii.

Avusturya ile ilgili bir kaç uyarı: Otoyolların geneli paralı. Bir etiket alıp motor üzerine yapıştırıyorsunuz. 10 gün için 4,3 euro. Eğer kontrol için durdururlarsa ve bu etiket yoksa 1000 euro ceza verilebiliyor(muş?). Hiç kontrol edilmedim bu arada.

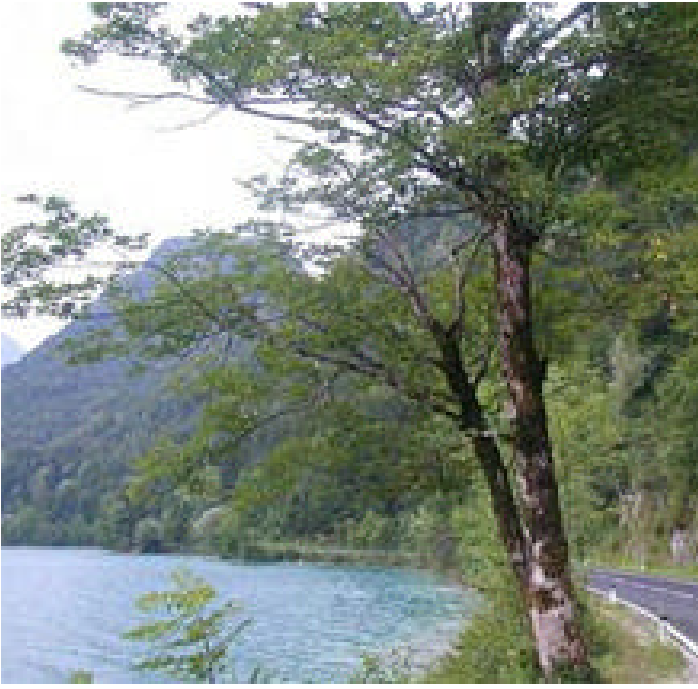
Motosikletlerde ilk yardım çantası taşımak yasal olarak zorunlu... Bu durum için de hiç kontrol edilmedim, kontrol edilir diye de alın-

maz bu çanta, zaten gerekli.

Eğer ki doğal güzellikleri görmek niyetinde iseniz otoyollar dışındaki yolları kullanmaya gayret edin. Otoyollar mantığı gereği sizin düz bir hat çizmenizi gerektirdiğinden, manzaraların ya arkalarından ya da başka bir yerlerinden geçiyorsunuz. Eh bir de her yerde duramıyorsunuz.

Bilmem uyardıma gerek var mı, burada ve Avrupa'nın çoğu yerinde belirtilen yerler dışında kamp yapmak yasak. Jandarma her yerde "big brother gözleri" ile kontrol yapıyor. Ah Türkiye'nin gözünü seveyim. Eh ama adamlar da haklı herkes kafasına göre kamp yap-

sa ortalığı pislik götürecektir, çöpten pislikten.

Polisler Almanya'ya göre daha az göze çarpıyor yollarda. Radar kontrolü yapıldığına dair bilgi veren ışıklı tabelalar var, ama herkes yavaşladığından sen de yavaşlıyorsun otomatikman.

Başıma gelen sıkıntılar ve bazı gözlemlerim:

Yolda dağbaşında bir yerde kopan debriyaj halatı yaklaşık 3 saatlik bir ecel teri dökmeme sebep oldu. Debriyaj telimi yol öncesi değiştirmiştim ama debriyaj kolu kısmına taktığım vidalı silindirik parça her nasılsa vidasını gevşetip çıkmış. O parçadan da yanımda yok. Eh başladık ben ve arkadaşım yollarda o parçayı aramaya. Arkadaşım bulduğu her metal parçasını getirip bana gösteriyordu. Bayağı bir aramadan sonra bulduk. Halatın uç yönlerini değiştirip taktım ve parçayı sabitledim. 10 km. sonra bu sefer yine debriyaj kolu boş çıktı. Kara kara düşünürken, baktım ki, debriyaj teli ucundaki o parça yerinde duruyor ama bağlandığı yerde bir süre kalıp sonra kayarak yuvasından çıkıyor. "Hay bin kunduz" deyip bir tür kablo aramaya koyuldum.

Binlerce kere küfredip söylenirken, kız arkadaşım ne olduğunu sorup kafamı kazan haline getirmeye çalışıyordu... Akıllı kız, o arama tarama sırasında bulduklarından bir şeyi yanına almış. Bir kağıt tutturma atacı...O silindirik parçayı bu ataç sayesinde yuvasına sabitledim, sanırım 100.000 km. dayanır ve bir daha hiç kaymaz kaymayı bırakın, halat o silindirik parça vidasından gevşese ve çıksa bile o parça yerinde kalacaktır. Her ne kadar fuzuli gibi görünse de yanınıza alınan şeylerden birisi de yedek debriyaj halatı olmalı insanın.

Takometre teline tahrik veren plastik dişli kırıldı. Motorun yürütmesine bir etkisi yok, amma ne hızı görebiliyorsun, ne de yaptığın kilometreyi. Hız radar için, kilometre de benzin durumunu kontrol altında tutmak için. Neden kırıldığına bulabildiğim tek cevap, yağ diye birşeyin kalmamış ve oldukça kurumuş olması. Değişim sırasında iyi bir şekilde gresledim. "Uzun yol öncesi bir kere açılıp hareketli yerler yağlanacak" dedim tabii kendime. Ve bir de ikinci bir takometre artık farz oldu. Şu elektronik bisiklet takolarından. Hemen ilk işim bundan temin etmek. Km sayacı da var.

Zincir yağlanmalı, her 1000 km'de bir. Eger arazi de kullanılmışsa duruma göre 500km'de. Aman ha yanınıza şu yapışan gresimsi yağlar dışında bir yağ almayın. Ben ucuzdur, yol için alayım dedim sıvı olan sprej şeklinde olanlar... Jant, zincir çevresi, hatta çantamın zincire gelen kısmı battı. Yolcunun da pantolonu, bacağı falan... İyi küfür yedi benden, artçıdan, çantadan bu yağ tipi ve üreticisi. Reklam yaparsam eger, S100 beyaz zincir spreji en iyisi şimdiye kadar kullandıklarımın. Yağ gress şeklinde ve yapışıyor ama

spreyledikten sonra bekletilmeli. Şimdi bir ton temizlik bekliyor beni o sprejden sonra.

Geri dönüş yolunda son 380 km'mi hiç durmaksızın yağın yağmur altında geçirdim. İyi bir tecrübe bu edindiğim. Ceketim, iyi; Gore-Tex, korumalı zart zurt ama eğer boynunuzu iyi kapamamışsanız içeri boyundan su alıyor. Ceket içine su almadı ancak benim bıraktığım açıklıklardan su sızmış... Kaskım RF200 Shoei, hemen yeni bir tane geçme vakti geldi. Vizörün buğulanmasını önleme yolu yok tamam ama en azından şu Nolan N70 tarzı yağmur ve güneşe karşı önünde koruması (terek) olanlar hoş görünüyor gözüme. Pantolonum deri, dışına yağmura dayanıklı pantolon giymiştim. Ayakkabım Caterpillar'ın botu, dışını sonradan naylon torba ile kaplayana kadar içine aldığı su beni yeterince bezdirdi. Gereken şey iyi bir tekstil pantolon ve iyi bir motosiklet ayakkabısı. Ha bir de tekstil iyi bir eldiven. Çanta içine eşyalar dizilirken dikkat edilmesi de iyi olur. Gelişigüzel bir eşya dağıtımı yağmur altında sıkıntı çektirirken, bir de bir şeyleri aramak problem oluyor. Nitekim durduğum bir park yerindeki bir Tiger (Triumph) sahibinin bir şeyleri ararken ki durumu çok vahimdi.

Motosikletimi bazı özelliklerinde dolayı daha çok sevmeye başladım; ne elektronik bir parçası, ne de gizli kapaklı köşelerinde karmaşık düzenekleri var. "Eğer dağ başında beyinle meyinle bir sorun yaşasa idim" diye sordum kendime... Ve herseyi çirliçiplak ortada olan Dominatör'üme bakıp hoş sıcak duygular geçirdim içimden...

Lastiklerim yepyeni Enduro 3 Metzeler. Arazide nefisti, asfaltta çok yatmadığım için hiç sorun yaşamadım. Yağmurda 100 km/s. üzerinde iken korkutucu bir iki hafif kayma yaşadım. Ama hız 70-80 km/s iken hiç bir sorun yok. Gayet emniyetli gitti bu hızlarda.

Eğer ki uzun yollara çıkacaksanız kesinlikle motosikletinize bir orta sehpa edinin. Kamp sırasında bir iki kere motosikleti koyduğum yerde, yan ayak üzerine battığını görmüştüm. Bu gezinin bir gün öncesinde edindiğim orta sehpa sayesinde motosikleti gönül rahatlığı ile parkettim her yere. Eh lastiklerle ilgili tamir sırasında orta sehpa herseyi tek başınıza yapmanızı sağlayan kolaylıklar getiriyor (takometre tahrik dişlisi değişimi sırasında). Arka tarafta yük var iken park etmelerde motosiklet dengeli bir şekilde kalıyor. Aklima bir çırpıda gelenler bu kadar. **IKITEKER**

→ Emin Demir / Hannover - Almanya / 2002

Honda 94-Dominatör (harbi daş arabası).

Bu yazı Emin Demir'in posta@ikiteker.org'a gönderdiği 18 Temmuz 2002 tarihli e-mail'den alınmıştır.

Gezi Çelınç Tiim sunar

Yazın da çelınç olur mu demeyin! İşte, kaşıntı tutunca oluyor. Ama zor oluyor. Zaten havanın sıcaklığı, kıyafetlerimin uygun olmaması, öndeki motorun tekerinden çıkan tozun toprağın görüşü sıfıra düşürmesi vs. vs. gibi etkenler, bir daha yazın çelınca gitmeyeceğimin belirtisi oldu bile.. Zaten sıcaklardan nefret ederim, birde harcadığım efor ile bu sıcaklık birkaç katına çıkınca nefretim daha da büyüyor. Neyse gelelim çelınca....

Nasıl tuttu, nerden çıktı bilmiyorum ama fikir yeri olaylı Hisar Toplantısı'ydı.

— Ya ne zamandır Çelınca gitmiyoruz beyler bu hafta sonu gidelim mi???

Hoppalaaaaa... Hastaya yatak soruyor... Ee tabi ki toplu ağızdan verilen cevaplar;

— Eeeeeeeeeeeeeeeet.....

Haftasonu gidiyoruz olduk. Kim ne getirecek? Nereye gidilecek? Kaçta buluşulacak? Gibi bizlere özel soruların ardından heyecanlı bekleme başladı.Hafta nasıl geçti bilmiyorum ama zor olduğunu garanti edebilirim.

Perşembe günü lastiklerimi değiştirmek için Yücel motora gittim. Antrenman olsun diye kendim değiştirmeye kalktım. Önce ön lastiği söktüm, makinada topuk düşürdüm, sonra janttan ayırdım. Bu arada üstümden İSKİ'cimin su borularından akan sudan fazla ter akıyordu. Öyle ki bacaklarımın terlemesinden pantolonum bile sırlıklıydı. Neyse lastik değişimim yaklaşık 2 saat sürdü ama beni de bitirdi. Çünkü sıcaktan nefret ediyorum.....

Cuma günü son mailleşmeler derken kimlerin geleceği netleşmeye başladı. Kadro neredeyse eski kadronun tamamıydı. Oldukça zevkli gececeğe benziyordu...

Cumartesi sabah saat 9:30'da Çekmeköy BP'de buluşalım dendi.

Sabah kalktım fakat son anda aklıma müşteriye vermem gereken teklifi hazırlamadığımı hatırladım. Saat 8:00'da oturdum teklifi hazırladım ve yolladım. Bu arada Alain aradı.

— Bana şu yeri bir daha tarif edermisin, Burak gecikti biraz gecekeçti, dedi.

— Okey zaten bende çıkmadım. Şimdi gidiyorum bekletirim, dedim.

Evden çıkışım, motoru hazırlamam ve yola çıkmam 10 dk içinde bitti. Ama saat zaten 9:25 olmuştu. Benzinciye ulaştığımda orda Alain ve Burak vardı. Fakat halen BP değil Shell olan benzincideyiz. BP nerede diye düşünürken, herhalde yol üstünde buluruz dedim ve devam ettim.

Arkadaşların Çekmeköy BP dedikleri yer aslında Çekmeköy'den 3 km ilerde çıktı. Neyse kahvaltı faslı, laklak faslı ve yola çıktık. Hedef Karakiraz Köyü'ndeki arkadaşımızın BUGGY EVİ'ydi. Muhtemelen geceyi de orda geçirecektik kesin olmamakla beraber... Benzin alımları, hedefe ulaşmamız ve sonunda Ahmet'in yanındayız. Heyyooo merhaba nidalarıyla beraber eşyaları boşalttık ve hadin artık çelınca gidelim dedik. Ahmet'e yol sormamızın ardından

— Durun bende geleyim Buggy ile, dedi.

Hadi o zaman, deyip onun yol göstermesi ile yola devam ettik. Evet sonunda toprak yola girmiştik. Zevkine gaz verip kuyruk attırmalar, virajlarda gazlı dönüp kontra vermeler, kanallara girip çıkmalar müthiş zevk vermeye başladı. Bir ara baktım arkada kimse yok.. Sadece Buggy önde ve arkasında ben varım. Nerde bunlar diye düşünürken, meğerse bıraktığımız tozdan millet çok aralıklı olarak geliyormuş. Gerçekten de toz yüzünden yol görmek hak götüre... Biran duruyoruz. Ne oldu felan derken Ahmet;

— Arkadaşlar burda çok derin bir kanal var geçemeyiz.. Geri dönmemiz lazım, dedi.

Hoppalaaaaa..... Biz hiçbir yerden geri dönemedikte şimdi mi geri döncez ki???

Baktık, derin kanal dediği bizim çerezlerden biri..

— Ahmet korkma ver gazı....

Kanal dediğimiz yer, durduğun yerden 1 m dik aşağı iniyorsun, 30 cm enin olan ve içinden su geçen tekrar 1 m yukarı çıkan bir yer

aslında. Çıktığın yerde ise bir lastik genişliği kadar bir eğim var. Onun haricindeki yerler 90 dereceye yakın diklikte.. Motorları geçirdik teker teker. Taner geçerken ise uzun bir süre bekledik arkadaşımızın konsantrasyon olmasını.. En son dayanamadık artık çünkü bizde sıcaktan ter ile birlikte solüsyon haline geçiyorduk neredeyse.. Taner'e bir bağırma ve motorunun o gür sesi ile birlikte geçirdik adamı da karşıya.. Eee şimdi Buggy nin geçme zamanı.. Ahmet kendini iyice bağladı koltuğa.. Biraz gerildi ama sonradan uçmaktan vazgeçip yavaş geçmeyi düşündü ve ön tekerleri indirdi kanala... Tabii arkalar kaldı boşa..Ee ne olacak şimdi diye kara kara düşünürken o sakin ve güven verici ses;
— Yahu merak etmeyin toplam ağırlığı 460 kg. Tutup kaldırırız, dedi.

Düşündük, Görkem'in GS de o kadar ağırlıkta zaten.. Onu kaldırdığımızı göre bunu da kaldırırız yani...:)) Hadi hop derken birde baktık ki Buggy kucağımızda.. Anaaa insanın alıp eve götürmesi geliyor ama alıştırmaya bırak kendi başına yürüsün dedik ve öbür tarafta indirdik yere...

Yolun sonu asfaltta çıktı. Olmadı arkadaşlar bir yol bulmamız lazım... Buggy artık geri dönüyor. Çünkü ne de olsa onun çalışıp para kazanması gerekiyor.. Bir o patika bir bu patika, sonunda bir yol bulduk..

Ormancıların kesmiş oldukları ağaçları çektikleri bir yoldu burası. Yol demeye biraz şahit lazım olabilir ama bizim için asfalt gibiydi.. Traktör tekerleklerinin açmış olduğu yarıklar, yol üstünde tabaka oluşturmuş dal parçaları arasında ilerlemeler başladı. Tabii buraya girişte bir su ve çamur geçişimiz vardı ki benim için eğlenceli kısım orasıydı. Çünkü pişiyordum ve anlık su çarpması bile bana iyi gelmişti. Bir ara baktım kimse yok, herhalde arkada birini topluyolar diye düşünerek yolun kenarına oturdum. Geçtiğimiz haftadan sorunlu olduğum tansiyon durumum yine düşüşe geçmişti. Sıcak ve efor bunun en büyük destekçisiydi. Epeyi bir dinlenmenin ardından Savaşer Hakan ve Görkem geldi. Ne oldu sorularının ardından durumun anlatılması ve biraz dinlenme molası.. Aslında halen arkada 2 motor vardı ve onları bekliyorduk. Diğerleri daha ileride bekliyordular. Hadi devam dedik ve onların yanına geldik. Orda da beklemeye devam. Son olarak Taner ile Burak geldiklerinde Burak'ın soluk alış hızı, benim motorun son süratinden daha fazlaydı...:))

Sıcak hava insanın tüm enerjisini emiyor. Bunun yanında harcanan Efor ise ekstra large oluyor.. Hele bir de motoru bir kez devirdin mi, onu kaldırmak için harcadığın Efor da ilave olursa, birde moralmen çöküntü başlarsa, tüm motivasyon bitiyor ve içinden çıkılmaz bir durum alıyor olay.. Neyse yola devam ediyoruz. Tüm gün boyunca almış olduğum haz bir tarafa, dar bir toprak aralıktan dik inip, 90 derece sola dar bir virajda kuyruğu gazla beraber olduğu yerde döndürüp yapılan atraksiyon bir yana.. Muhteşem güzel bir dönüştü. Üşenmeden dön dolaş yapardım ama arkadan gelenler vardı ve dönüşüm dar yolda zor olurdu. Devam ediyoruz. Bir yerde yine duruyoruz. Çünkü arka grup yine yok. Aslında çok aralıklı gidiyoruz çünkü öndeki motorun kaldırdığı toz yolu görmeyi namümkün kılıyor. Ama yaklaşık bir yarım saat bekliyoruz arka grubu.. Ordan yo-

lun devamında geniş toprak bir yola çıkıyoruz. Gazlamalar, gidip dönüşler ve en son tekrar gazlıyoruz. Ben önde ayakta kopmuş vaziyette çünkü sıcak bunaltmış, ne kadar çok rüzgar vurursa o kadar serinletir hesabı bir ara hızım 130 km civarı, ne oluyoruz dedim. Topraktasın abartma ve yavaşla.. Yavaşlama seansı, ardından yanına oturma ve aynaya bakış ama kimse yok... Hoppalaaa. Bu adamların hepsi arkamdan gazladı. Ee nerde bunlar??? Eh gelirler bekle biraz... Bekle biraz.. Bekle biraz... Bekle biraz.... Eee nerde-ler?? Ana bir kamyon o tarafa doğru gidiyor.. Kamyonun önüne atarsın ve durdurursun..

— Pardon yukardan motorlar geliyor hızlı geliyorlar, virajda seni görmeyebilirler aman gözünü seveyim dikkatli ol..
— Tamam merak etme...

Kamyon usul usul yol alırken, seyreyliyorum arkasından çıkardığı toz bulutunu.. Aklım kalıyor yahu nerde bunlar.. Dayanamıyorum ve ters istikamette gazlıyorum kamyonun yanında geçip.. O da ne bir motor... Ama niye tek motor?? Diğerleri nerde?? Aa hemde Burak.. Adam gaza geldi toz mu yutturdu diğerlerine diye düşünerek yaklaştım yanına..

— Nerdeler??
— Onlar 50 m. geriden ormana daldılar..
— Adilerrrrrrrrr..... Çokda oldu nasıl yetişecek??

Fırladım giriş aramaya.. 5-6 tane giriş var. Hangisinden girdi bunlar?? Hah işte lastik izleri burda.. Dalarsın ordan ormana... Uçarak gidiyorum. 3-4 kez teker yerden kesildi.. Yusuf arkadaşım o anlarda arkamdaydı.. Hiç beni yalnız bırakmadı. Onun varlığı ile daha da asıldım gaza... Ve nihayet yakaladım milleti.. Bir yandan yukarı çıkma çalışmaları vardı. Tek tek basarak, inci dizerek çıkarılıyordu motorlar. Yolda verdiğim gazla yandan sağdan soldan dikey fırladım. Güzel de gidiyordum ki yerden çıkan kalın bir dal ayaklığa takıldı ve yan yattık. Herman gelip yardımcı oldu kalktı. Birde baktım ki Yusuf beni çoktan terketmiş, Taner'in arkasına oturmuş... Yani 2 dk.da sattı beni hain Yusuf... Atlaya zıplaya ordan devam edip düzlüğe çıkınca geridekilere yardım için döndüm yaya... Herkesin tek tek çıkmasının ardından önce sağa, sonra geri dönüp sola git-

tik. Ama solda yol yok. Tekrar geri dön ve benim milleti bekleyip kamyoncuya tembihleri ettiğim yere geldik tekrar.. Ordan aşağı doğru inerken Emre absürd hareketler yapmaya başladı önümde.. Kenara çekince,
— Kahretsin ya arı soktu....

Sonunda ara da becermişti işte.....:))

Sahilköy eczanesine gittik. Hamili yakinimdir misali dayım ve kuzenler içerde.. Emre dalga geçiyorum diye düşünürken naber dayı nidaları dalga geçmediğimi anlatmış ona...:)) Biraz sohbet derken millet sahile indi kumlara.. Bende sohbetin ardından düştüm yollara.. Bir futbol sahası ve yüksekçe tepesinden sahili kestim. Bak-tım bizimkiler kum tepelerinde zıplayıp zıplayıp oynuyorlar... Ker-terez olarak seçtim onları ve düz bir rota ile yol almaya başladım. O da ne, bir dik rampa var önümde.. Aşağı bakmaya cesaret edemiyorum yükseklikten...Ammaaaaaannn nolcek ki düşsek düşsek kuma düşcez... Motorun kafayı salverdim aşağı.. Arka fren kuyruk sektirmece bırak freni asıl gaza hooppptt işte aşağıdasın... Kum-da Vals ederek milletin yanına geldim. Denize girelim mi girmeyelim mi fikirleri, denizin yosunlu olması ile girmeyelim düşüncesi-

nin dominant olmasına sebep oldu. O zaman yemek yiyelim.. Yani bişiler yapalım... Döndük kum tepelerinde gazlayarak, uçarak zıplayarak restorana geldik. Yanlış anlaşılmasın arkadaşlar, lastikler çok önemli bir faktör burda. Düz lastikler kumda neredeyse yol tutmuyor gibi. Oysa dişli lastikler motora hakimiyeti oldukça fazla artırıyor.

Yemek yendi devam dendi ama hal yoktu, çaylar içildi, dönelim dendi, alışveriş yapalım oldu, alışveriş yapıldı ve akşam Ahmet'in evindeyiz yine..

Ahmet'in evine geldiğimizde önceden dönen Burak'ı çimlerin üstünde yatay vaziyette bulduk. Oldukça dinlenmiş bir halde idi. Ancak Ahmet'in söylemine göre geldiğinde, surati pancar gibi, soluk alışları V8 motor gibi imiş.. Eh dedik kendine geldiyse sorun yok demek.

Nasıl yatcaz, ne yiyecez muhabbetlerini çimlerin üstüne yayılmış vaziyette yaparken sıra ile duşlar alındı kuyunun yürek titreten soğukluğundaki suyunda. Artık malaklama pozisyonu yaratmak için birebirdi zaman. Sohbet, geyik, nasıl kaldın nasıl geçtin geyikleri üzerine benim mide sinyal vermeye başladı. Aslında mide sinyal vermiyordu da sucuk torbada, düşü aklımda, eh aklımda kalacağına midemde kalsın deyip kalktım hazırlık yapmaya. Ateş yakıldı, benim hazırlık başladı. Kendime güzel bir şiş yaptım sucuk takmak için. Oldukça ince bir işçilikten sonra ateşinde közü hazır ve köz üstünde sucuklar pişti, biralara içildi, geyikler döndü. Herman'ı da zıvanadan çıkartıp bir sigara yaktırdık. Eline de bir bira verdik. Bir sigara bir bira ohhh gel keyfim gel...

Gece nöbetçileri ördekler de salınca ortalık biranda daha şenlikli oldu. Hatta az daha ördek ızgara yiyecektik. Ateşe atılan bir sigara izmaritini yiyecek sanan salak ördeğimiz, kendini biranda ateşin içine attı ve orda öylece kaldı. Dürtülerimiz, kıstlamalarımız sonucunda apti kendine geldi ve ordan çıktı. Sonrası mı kendini direk suya attı...

Oraya giderken çimlerin üstünde mat ve uyku tulumu şeklinde kestirmeyi düşünmüştük ancak az sonra gördük ki çiğ yağmaya

başlamış ve sabaha kadar sırsıklam olacağız. Ahmet'in garaj oldukça büyük. Sıralı şekil koşuş muhabbeti yaparız dedik. Görkem matım yok dedi. Burak matım ince dedi. Ahmet;
— Alın size askeri somya yatak, dedi.

Görkem matı tercih ederim dedi. Yatağı ben aldım. Aldığıma alacağıma pişman oldum. Sabaha kadar gergi tellerinin şekli sırtıma kazınmıştı.

Sabah "HEYAAAADXSDAODJŞASDB" gibilerden anlamsız anlaşıl-maz bir sesle uyandım. Baktım ki yerde Alain ile yan yana yatan (farklı uyku tulumlarında yanlış anlaşılmasın..:) Emre yerinden fırlamış, onun üzerinden bir tavşan Alain'in üzerine zıplamış, Yerinden fırlayan Alain, tavşana bir korku zıplaması daha yaşatıp kalp settesi geçirmesine sebep oluyordu neredeyse. Sabah sabah işin yoksa SUNNİ TENEFFÜS yap tavşana.. Sonradan öğrendik ki, Emre uyurken sevgi dolu tavşancağız Emre'nin elini öpmüş. El göz hizasında, göz açılınca karşılaşılan manzara tavşan kafası... Uyku sersemi Yusuf Ağbinin varlığı, aynı Yusuf Ağbi hem tavşanı zıplatmış, ardından Alain'i zıplatmış. Bak şu YUSUF AĞBI nin yaptığına...

Neyse akşam yarın belki çıkmam düşüncem vardı. Çünkü sıcak beni bayıltıyordu. Ama sabah serinliği, 1.Enduro Parkurunu turlama niyeti beni bu fikirden caydırdı ve yola devam kararı aldım. Görkem ve Burak İstanbul yolunu tuttular. Biz tapa gaz Şile'ye ulaştık. Benzinler alındı, 2. Etap Startına gelindi. Herman 2.Etap sorumlusu olduğundan onun önderliğinde yola çıkıldı. Har har, Hö hö höö diye yol alırken baktık ki arkada kimse yok.

— Herman neredeler bunlar?

— Bilmem senin arkada değıllermiydi??

— Valla en son virajda öyleydi. Ama sonra görmedim. Dallar da mani oluyo zati..

— Eh dönelim bakalım o zaman..

Motorlar döndürüldü, geri topuklandı. baktık ki Selim, Savaşer, Emre ööle sohbet ediyorlar...

— Ne oldu yahu?

— Taner ile Alain'i bekliyoruz.

— Taner'i anladıkta Alain niye gelemedi ki???

— O da onu bekliyordur....

— Haaa.....Tamam o zaman..

Neyse az sonra Taner'in V8 sesli motoru geldi. Alain geldi. Çevirdik motorları yola devam dedik. Ağaçlar yola o kadar inmiş ki, zaten yol dar, derin su yarıkları oluşmuş ve hareket kabiliyetin yok. Bir ara bir rampa çıkarken ayakta dala takılmayayım diye eğilince, karşıma bir kanal çıktı ama yapacak birşeyim yok. Daldım kanala.. Bir müddet gittim kanalda ama çıkamıyorum. Sonunda olan oldu ve kanala motor sıkıştı. Ne iler ne geri. Tek çare yukarı.

— Gelin millet ucundan tutun bakalım şunun...

4 kişi iki baştan iki sondan kanaldan yukarı kaldırdık ve yola koyduk. Tekrar yola devam. Geniş bir yola çıktık ama Taner yine yok. Nerde derken Selim geldi.

— Taner nerde, dedik,

— Az önce ben düştüm o da arkamda düştü. Ben kalktım geldim. O da gelir şimdi.

Ama gelmiyo.. Hadiii, TTR indi bakmaya.. Az sonra Taner önde TTR (Savaşer yani) arkada geldiler. Geniş toprak yok gazlanacak gazla.. Önde Savaşer, arkasında Herman, sonrasında ben ve devamı gazlıyoruz.. O ne, sert bir dönüş var Savaşer yamaca doğru gidiyor. Frenler kafi değil. Baktım gazladı yamacın üstüne çıkarak döndü. Hani sirklerde motorlar bir silindirin içinde dönerler ya aynen öyle işte...

Yarıšta herkesin zorlandığı hatta kaldığı tabiri caizse telef olduğu yokuşa geldik. Taner ve Selim uygun lastik olmadığından düz yoldan Finish noktasına gittiler. Herman çıktı, Alain devam etti. Ardından ben devam ettim. Bu devam etmeler aralıklı oluyor. Çünkü rampada biri kalırsa arkadaki durup devam edemez. Çıkılmalarını bekliyoruz. Asıldım gaza rampa rampa değil mübarek 90 derece tırmanıyorsun. Yol yol değil, altındaki toprak kayıp gidiyor. Bir o taraf bir bu taraf yol alırken önümdeki kısımda kanal var diye sola kaçayım dedim. Ama çimenlerin arasına saklanmış kesik ağaç kökü beni bir fırlattı ve ben yerde... Ne oldu len ne vardı ki orda demeye fırsat bulamadan baktım kök.. Hadiii.. Şimdi nasıl kalkcaz burdan? Hadi olum Zafer, korkma ver gazı.. Yusuf Ağbi de arkada

zaten hadi.... Kalktık verdik gazı, arka teker bir sağ bir sol derken evet evet çıkıyoruz. Aslan Laci beee yine gösterdin kendin.. Ana Herman ile Alain sağ tarafta.. Yol herhalde orda deyip gaz keserek sağa yöneldim ama devam sesini geç duydum. Gaz kesince önündeki rampa da Dik üçgenin dik kenarı kadar olunca hoopp yattık bayıra... Hadi bi daha kalk ama ordan kalkmak imkansız. Geri kaydır biraz olmadı ver gazı yok mümkünatı yok. Benim pil bitti. Bu sırada Savaşer ile Emre gelip geçtiler. Gaz kesmeleri imkansız çünkü değil gaz kesmek, durmayı bile düşünemezler. Benimle aynı duruma düşerler.

— Arkadaşlar çıkarın motoru benim pil bitti.

Emre geri geldi, ha gayret oldu işte Laci yine yaptı yapacağını ve HOOOORRRR diye fırladı rampadan bir ceylan gibi... Bense tey tey rampayı yürüye yürüye çıktım. Yukarda bayaa dinlenme molasının ardından devam dendi ve devam dedik.

Çok keyifli bir dar patikada hızlı adımlarla ilerledik. 2.Etap Finish noktasının en pis yerlerinden biri de Finish e iniş. Gözleriyle görenler burda yürünmez demişlerdi ya işte orası.. Yukardan saldı aşığa, tın tın tınıtını iniverdik. Çok keyif almıştık ama benim motorda bir gariplik vardı. Orda dinlenirken dikkatimi çekti. Motor yolda sola çekiyordu. Nedeni ise zincir gergi vidalarını sıkımadım. Tabi lastik sağa doğru bakıyor, motor sola çekiyor. Bunun düzeltilmesi namümkün orda. Ancak büyük bir anahtar gerek ve lastik milini gevşetip ayarları tekrar yapmak gerek. Zaten farın içinde daha ön-

ceden varolan bir husubet nüksetmiş durumda. Arkadaşlar bana mücade. Motoru telef etmek istemiyorum devamında ben yokum. Zaten Taner ve Selim de lastik yüzünden vazgeçmişlerdi. Biz bas-tık Şile'ye söyledik köftelerimizi. 1/2 saat sonra bizimkiler 3. etabı bitirip gelmişler. Ama bitik vaziyeteler...
— Ee anlatın neler oldu?

Hakan Savaşer hariç hepsi devrilmiş. Alain yaklaşık 1 lt. benzinini yola dökmüş. Herman motoru bırakmış Alain çıkarmaya yeltenmiş, yukarda oda devirmiş. Emre bir kuğu gibi bindiği motorunda zeminin ısrarcı bir şekilde ayağını basmasına izin vermediğinden yere yapışmış. Felan filan derken ben ordan Karakiraz Köyü Ahmet'in eve döndüm. Orda hemen ayarları yaptım. O sırada zaten diğerleri de geldi. Sohbetler, vedalaşma faslı ve dönüş yoluna geçildi. İşte bir Yaz Çelinci daha sona erdi. Ama bir daha mı Yaz Çelinci???? Asla.. Kış Çelinci harici çelinc beni bozuyor. Sıcaklar beni ben sıcakları sevmiyorum işte...

Bir maceranın sonu daha.. Bir dahaki sefere görüşmek üzere sevgiyle kalın..." **İKİTEKER**

Umarım keyif almışsınızdır.
Herkes sevgiler

→ Zafer Yangın / İstanbul / Eylül 2003
LaciFreee.

İKİTEKER 12

Bu sayıda emeği geçenler

- Türkiye Enduro Şampiyonası Müge Polatkan Kılavuz
- İkiteker Motosiklet Fan Kulübü V. Ahmet Pınar
- Yol Tehlikeleri Atilla Karasu
- Motosikletiniz çalınırsa... Ateş Erim
- Hannover, Weissenbach... Emin Demir
- Çelinc Tiim Zafer Yangın

Fahri Editör Sinan Özgen sinanozgen@icqmail.com

Editör Bora Yurtören bora@bilgisayar.com

Tasarım ve Uygulama Hidayet Gürdal hg@rafineri.net

Yayınlayan Egemen Ergel egemen@ergel.net

İKİTEKER e-zine www.ikiteker.org adresinden ücretsiz olarak edinilebilir.

© Bu dergide yer alan yazı ve fotoğrafların tüm hakları sahiplerine ve markalara aittir. Bu dergide kullanılan yazı ve fotoğraflar kesinlikle reklam amaçlı değildir.

İKİTEKER 13

Gelecek sayıda

- İKİTEKER e-zine 1 yaşına bastı.
- 1. yaşını hep birlikte kutlamak için katkılarınızı bekliyoruz!

ikiteker e-zine'e katkılarınızı bekliyoruz.

Gezi, Anı, Karşılaştırma, Test, Çeviri
Deneyim, İzlenim, İpucu, Fotoğraf vs.
İstedğiniz konuda yazın ve gönderin.
Yazılarınızı MS Word,
fotoğraflarınızı JPG formatında
gönderebilirsiniz.